

NADĚJE

Časopis Nadace pro
transplantace kostní dřeně
a Českého národního
registru dárců dřeně

www.kostnidren.cz

Hranici 1000 nadějí na život pokořil Petr z Opavska

Velké díky,
hrdinové

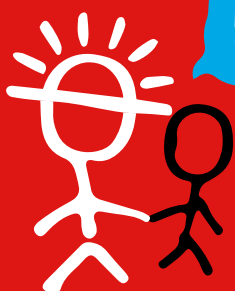
str. 3-5

Můj brácha má
prima bráchu

str. 9

Viktorka a Slavia
pro dobrou věc

str. 12

I TY MŮŽEŠ
DÁT ŠANCI!

DMS KOSTNIDREN 30
DMS KOSTNIDREN 60
DMS KOSTNIDREN 90

na číslo **87777**
cena SMS je **30, 60 nebo 90 Kč**
účet Nadace: 4343043/0300

MUDr. Pavel Jindra, Ph.D.

Vážení a milí přátelé,
„Jedině čas nám ukáže, jaké rozhodnutí bylo správné,“ říkával primář MUDr. Vladimír Koza, který by se letos dožil 70 let...

Když jsme po jeho předčasném úmrtí v roce 2012 museli převzít vedení Nadace a Registru, měli jsme pochopitelné obavy, zdali to zvládneme alespoň zčásti tak dobře, jako jejich zakladatel. I proto jsme se rozhodli maximálně investovat do intenzivnějšího náboru dárců spolu s kvalitnějším vyšetřením jejich transplantačních znaků.

Doba se změnila, spíše než celostátní média jsou informačním zdrojem pro mladé potenciální dárce i podporovatele sociální sítě, tudíž jsme se spíše než na celoplošné jednorázové kampaně soustředili na nepřetržitou lokální náborovou aktivitu pomocí desítek dobrovolných spolupracovníků. Současně jsme se maximálně snažili využít synergie mezi aktivitami nadace a registru.

Čas ukázal, že uvedená strategie byla správná. Za těch necelých 12 let jsme počet dárců více než ztrojnásobili, především je však stále více zapsaných dárců vybráno transplantačními centry k vlastnímu odběru krvevorných buněk. V loňském roce tak darovalo rekordních 78 dárců – nejvíce v celé historii – z toho polovina pomohla pacientům v zahraničí.

Nadace ale neopomněla ani další cíle svého programu – opět pomohla desítkám pacientů a jejich rodinám, či podpořila výzkum v oblasti transplantací. To vše bylo možné jen díky vaší aktivitě a všem vám patří hluboká úcta a velké, upřímné poděkování.

Přeji Vám krásné léto 2024 a vůbec úspěšný celý rok 2024.

Mgr. Daniel Pagáč, MBA

Vážení přátelé,
na konci dubna proběhlo poděkování dárcům, které se koná každoročně v krásných prostorách Obecního domu. Skvělá atmosféra, vynikající hudební výkon harfistky Kateřiny Englichové (netušil jsem, co vše se dá na harfu zahrát), ochotní a uznalí oba naši patroni, herec Ondřej Vetchý a biskup Václav Malý, působivé setkání dárce kostní dřeně se zachráněným pacientem.

Zkrátka vše probíhalo tak, jak jsme zvyklí a jak to známe z minulých let.

Letošní setkání však bylo přece jen jiné a v jedné věci se od těch předchozích lišilo – bylo totiž úplně plno. A dokonce se musely přidávat židle, abychom se dovnitř všichni vešli. Vysvětlení je jednoduché – výrazně přibýlo dárců, kteří podstoupili odběr svých krvevorných buněk ve prospěch těžce nemocného člověka.

Není třeba říkat více, tento fakt je sám o sobě dostatečným důkazem, že předchozí rok byl velmi úspěšný a že stále silněji naplňujeme poslání naší organizace. Všem, kteří k tomuto výsledku přispěli, patří náš upřímný obdiv a velký Dík.

Příjemné a ničím nerušené léto přeje

Pavel Jindra

předseda Správní rady Nadace pro transplantace kostní dřeně

Daniel Pagáč

ředitel Českého národního registru dárců dřeně

Buňky putují po celém světě

Loni darovalo kostní dřeň rekordních 78 dobrovolníků z celé České republiky. Pokud buňky nezůstaly v tuzemsku, aby zachránily život českému pacientovi, ať dospělému či dítěti, vyrazily pomáhat třeba do Seattlu, Curychu nebo Melbourne.

Velké díky, hrdinové!

V dubnu 2023 se na Slavnostním večeru, věnovanému poděkování dárcům, kteří v předchozím roce své krvevorné buňky nezištně věnovali někomu zcela neznámému, a dali mu tak naději na život, sešlo 56. Letos ještě o 22 víc. Jakou by měl zakladatel programu dárcovství kostní dřeně, primář Vladimír Koza, radost!

Poté byli oceněni křišťálovými bloky od sklárny Moser, a.s. významní partneři a spolupracovníci Českého národního registru dárců dřeně a Nadace pro transplantace kostní dřeně.

Cenu za nejvýznamnější finanční pomoc převzal ředitel společnosti AstraZeneca pro Českou republiku, Slovensko a Maďarsko Kuuno Vaher. Vyjádřil uspokojení nad tím, že tato firma může pomáhat Nadaci pro transplantace kostní dřeně uskutečňovat její náročný program pomoci pacientům, vzdělávání, modernizaci techniky a přislíbil pomoc i v budoucnu.

Nejdříve seznámil primář Hematologicko-onkologického oddělení FN Plzeň a předseda správní rady Nadace pro transplantace kostní dřeně MUDr. Pavel Jindra přítomné dárce, sponzory a hosty s úspěchy, kterých bylo v roce 2023 v této oblasti dosaženo. Do Českého národního registru se vloni zapsalo 9020 dárců! Obrovským úspěchem je, že za 32 let existence ČNRDD pomohly krvevorné buňky 615 českým pacientům, 376 zahraničním pacientům a pro více než 1300 dalších pacientů v ČR pak našel registr dárce v zahraničí. V únoru letošního roku byly odebrány zdravé buňky tisícům dárců!

Další ocenění bylo určeno zakladateli úspěšného dárcovského projektu Vinaři jdou na dřeň Pavlu Lacinovi. Založil ho před lety, když onemocněl akutní myeloidní leukémií jeho malý synek. Mezi tehdy zapsanými dobrovolníky nebyl jeho zachránce nalezen, ale šanci na šťastné dětství prožité ve zdraví mu dal svými buňkami německý dárce. Projekt dál pokračuje, na vinařských akcích se přidávají četní další hrdinové, aby se zapsali do ČNRDD a jsou připraveni svou dřeň darovat.

Cena za největší nemateriální pomoc byla po zásluze udělena společnosti Volvo Car, která už tři roky poskytuje náborářům ČNRDD vůz V90, se kterým se napříč republikou zúčastňují nejrůznějších akcí s cílem získat další dárce kostní dřeně. A to se jim daří!

Ocenění za mimořádný lidský čin, originál obrazu Adolfa Borna, převzala redaktorka Jana Kořínková, která už patnáctým rokem připravuje za pomoci redakční rady časopis Naděje. Tím ji před lety pověřil primář Vladimír Koza, snaží se jeho důvěru nezklamat.

Vedoucí lékařka Koordinačního centra ČNRDD poté postupně představila všech 78 dárců, kteří v loňském roce darovali své krvetvorné buňky.

Ocenění předávali patroni programu transplantací kostní dřeně biskup Václav Malý a herec Ondřej Vetchý. Oba si dárců a všech, kteří jeho rozvoji pomáhají, velice cení a zvláště v této době si váží toho, že mohou být součástí tohoto společenství nezištných a obětavých lidí.

Společnost Moser opět poskytla pro všechny dárci krásné ceny.

Radost ze setkání s loňskými dárci krvetvorných buněk měl i ředitel Českého národního registru dárců dřeně Daniel Pagáč. „Těší mě, že stejně jako v minulých letech jsem mohl i nyní osobně poděkovat dárcům krvetvorných buněk na slavnostním galavečeru v krásném prostředí Obecního domu. Jsou to totiž právě oni, koho můžeme bez nadsázky považovat za hrdiny, bez jejich solidarity, odvahy a ochoty bychom mohli jen stěží plnit naše poslání a pomáhat těžce nemocným,“ uvedl.

Slavnostní atmosféru večera ještě zvýšila významná česká harfistka Kateřina Englichová.

Jak se Ivana s Tomášem zapsali do svých životů

Nejmotivnějším okamžikem každého Slavnostního večera věnovaného dárcům kostní dřeně v pražském Obecním domě je ten, kdy se zcela mimořádně seznámí pacient a dárci, který mu zachránil život.

Na první pohled byste to asi neřekli, ale Ivana Hládková a Tomáš Chlum mají leccos společného. Možná to, že žijí pod horami, i když Ivana v Brnířově u Kdyně na Šumavě a Tomáš Chlum ve Vrchlabí v Krkonoších. Ivana má doma malé hospodářství se slepicemi a kočkami, Tomáš stádo ovcí. Ale především jsou spojeni krví – tedy krevními buňkami, které Ivana Tomášovi před lety věnovala, a on se mohl uzdravit.

Ivana z toho žádné hrdinství nedělá. S kolegyní, se kterou pracovala na místní poště, se přihlásila do registru před řadou let. Když se o té možnosti dozvěděly, zapsaly se na transfuzní stanici v Klatovech a skoro to braly jako součást výletu. Díky nejrůznějším reorganizacím pak párkrát změnila zaměstnání. V současnosti pracuje ve Kdyni ve firmě na zpracování molitanu. Žije s maminkou, mají malé hospodářství a jsou v pohodě.

Když jí po mnoha letech oslovili, zda by mohla svou dřeň věnovat těžce nemocnému, a tak ho vrátit do života, samozřejmě neváhala. A směje se, že má na svědomí dobrý skutek, a kdyby se snad dopustila nějakého hříšku (čemuž je těžké uvěřit), mohli by jí to „tam nahoře“ umazat. A zdůrazňuje, že takových, jako je ona, byly právě letos v Obecním domě oceněny desítky.

Tomáš se směje, že jsou vlastně pokrevní dvojčata, protože od transplantace mu v těle, jak je zákonem, koluje krevní skupina, kterou má Ivana. Pak ale zvažní. Má za sebou vlastně tři příběhy, které ohrožily jeho zdraví.

První se odehrával před lety, kdy ho začala po návratu z Nepálu tak silně bolet předloktí, že vyhledal lékaře. Byla to vážná nemoc krvetvorby, absolvoval chemoterapii a nemoc porazil. Po nějaké době mu však na kontrole oznámili, že se leukémie vrátila, a bude muset podstoupit transplantaci kostní dřeně.

Nicméně v té době už se věnoval svému koníčku – na kopci nad Vrchlabím, kde žije, má stádo oveček. Bohužel při jedné z cest za nimi utrpěl úraz, těžkou frakturu pánve, která ho na tři měsíce odstavila od léčby. Leukémie ale nečekala. Proto jak to jen šlo, podstupoval léčbu na vozíčku.

A přitom intenzivně myslel na to, zda se najde někdo, kdo bude mít natolik shodné transplantační znaky s jeho, a bude ochotný mu svou krvetvornou tkáň věnovat. Vždyť i když jsou po celém světě registrované miliony dobrovolných dárců, stále se pro zhruba čtvrtinu vhodný nenajde.

Tenkrát to ale vyšlo. Byla to právě Ivana, která ochotně podstoupila odběr svých krvetvorných buněk a 9. 6. 2014, tedy bez pár dní před deseti lety mu byly podány.

Uzdravil se. Jako vystudovaný lesník nakupuje dřevní štěpku pro elektrárnu v Mostku u Dvora Králové, se svým pejskem se stará o ovečky nad Vrchlabím, raduje se ze života se svou přítelkyní. A je Ivaně neskonale za své uzdravení vděčný. Však jí to také v Obecním domě upřímně řekl.

Chceme vědět stále víc

Už po desáté se na slavnostní akci věnované dárcům kostní dřeně udělovalo také Stipendium Vladimíra Kozy, které tentokrát získal mladý tým z Ústavu imunologie FN Olomouc: Nikola Mojtková a Veronika Šidová.

Veronika Šidová poté řekla:

Věnujeme se molekulárně-genetické diagnostice HLA znaků. Podílíme se pod vedením prof. MUDr. Františka Mrázka na výzkumu faktorů podmiňujících úspěšnost transplantace krvetvorných kmenových buněk, na charakterizaci unikátních HLA variant a neobvyklých případů somatických (nádorových) mutací v HLA genech u pacientů s hemato-onkologickými chorobami.

Na našem pracovišti zjišťujeme HLA typizaci u dárců a pacientů před transplantací krvetvorných kmenových buněk a zjišťujeme, zda jsou jejich HLA znaky kompatibilní. Důležité je také vyšetření antiHLA

protilátce, které mohou vést ke špatnému přijetí štěpu krvetvorných buněk. Práce nás obě velice baví a naplňuje. Je pěkné vidět smysl toho, co děláme. Opravdu si vážíme toho, že jsme Stipendium Vladimíra Kozy obdržely. Plánujeme ho využít na nejrůznější mezinárodní vzdělávací akce, odborná školení, mezinárodní semináře a konference k problematice HLA znaků. Udržet si nejaktuálnější znalosti a čerpat informace od špiček z oboru je nezbytné. Jen tak se můžeme posouvat my i naše pracoviště stále dál.

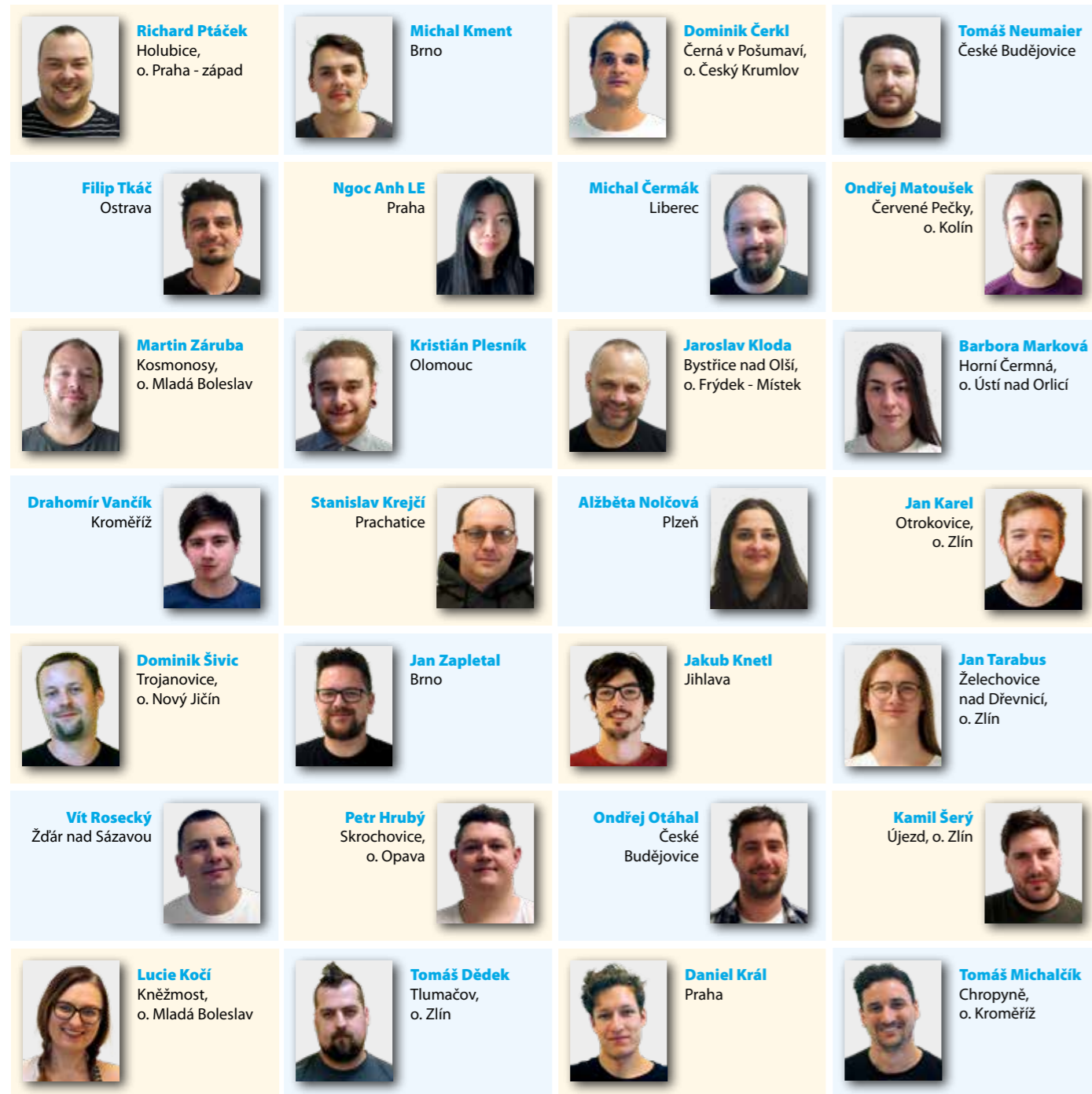
Tisící dárci se představuje

Letošní šestý únor byl pro Český národní registr dárců dřeně výjimečný. Po jedenatřiceti letech od zahájení činnosti ČNRDD byly na Hematologicko-onkologickém oddělení FN Plzeň odebrány krvetvorné buňky tisícím dárci, třidvacetiletému Petru Hrubému z Opavska.

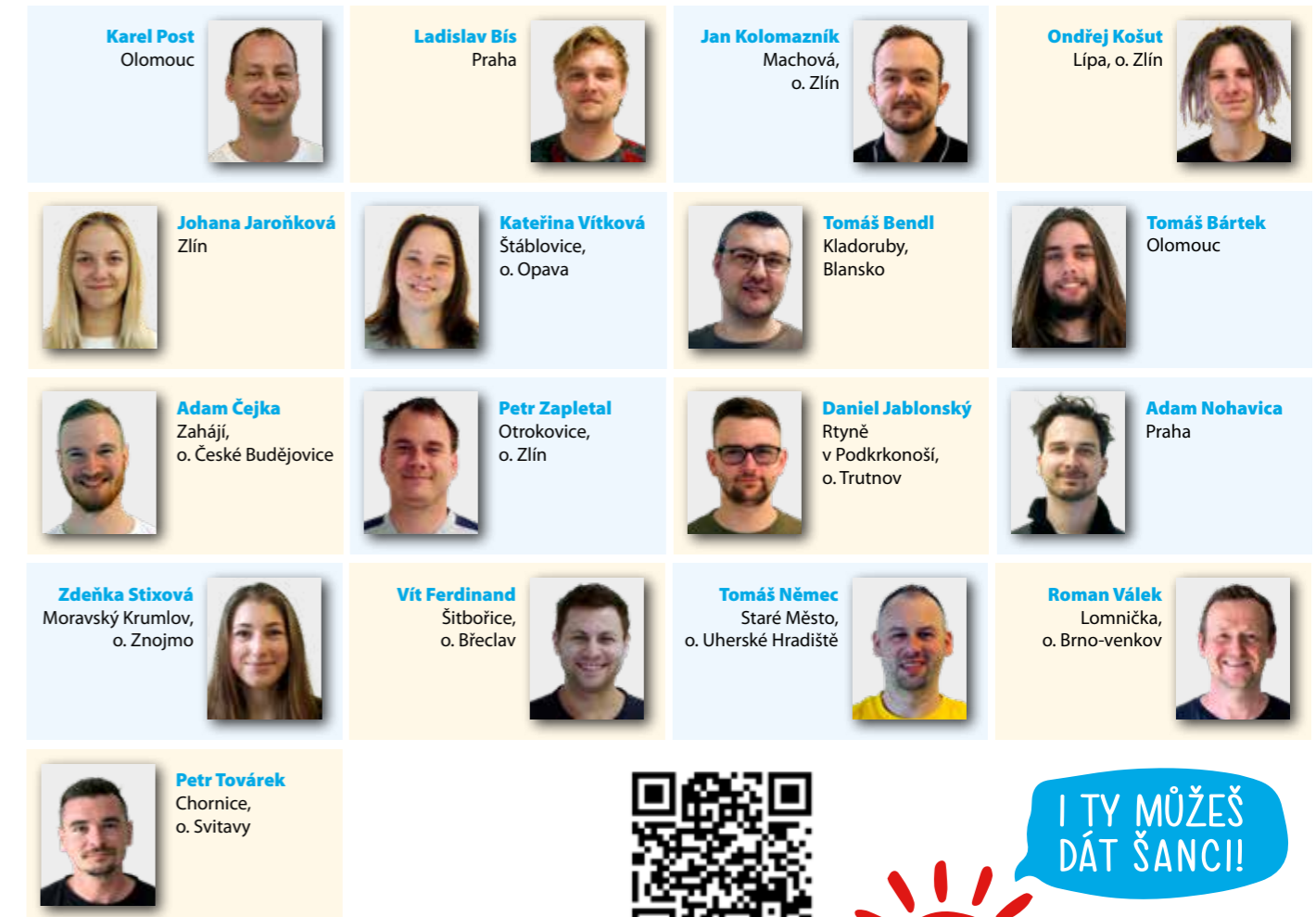
Za to, že jsem se stal dárcem, vlastně může nemoc mé stejné staré manželky Vendulky. Onemocněla před čtyřmi roky leukémií. Já jsem vhodný dárcem nebyl, ale naštěstí jí takového dárci, který měl shodné transplantační znaky, v plzeňském registru našli. Díky němu se podařilo její nemoc pokořit a jsme mu neskonale vděční.

Neváhali, přijeli a darovali...

... od listopadu 2023 do dubna 2024 krvetvorné buňky neznámému nemocnému.
Děkujeme.

Dárcovská centra v České republice

Brno – Fakultní nemocnice Brno
Transfuzní a tkáňové oddělení
Jihlavská 20, 625 00 Brno, tel.: +420 532 233 760
Provozní doba: Út, St, Pá: 6.30–8.00 hodin

České Budějovice – Nemocnice České Budějovice, a.s.
Transfuzní oddělení
B. Němcové 585/54, 370 01 České Budějovice
tel.: +420 387 873 345, +420 723 082 509
Provozní doba: Po–Pá: 7.00–11.00 hodin

Hradec Králové – Fakultní nemocnice Hradec Králové
Transfuzní oddělení
Sokolská tř. 581, 500 05 Hradec Králové, tel.: +420 495 833 562
Provozní doba: Po–Pá: 8.00–11.00 hodin

Liberec – Krajská nemocnice Liberec a.s.
Transfuzní oddělení
Baarova 15, 460 63 Liberec 1, tel.: +420 485 312 289
Provozní doba: Út, Čt: 13.00–15.00 hodin

Olomouc – Fakultní nemocnice Olomouc
Ústav imunologie
Zdravotníků 248/7, 779 00 Olomouc
tel.: +420 602 516 871 (pro dárce), tel.: +420 585 632 375 (ostatní)
Provozní doba: Po–Pá: 7.00–14.00 hodin

Ostrava – Fakultní nemocnice Ostrava
Krevní centrum
17. listopadu 1790, 708 52 Ostrava-Poruba, tel.: +420 597 374 441
Provozní doba: Po, Út, St, Pá: 7.00–14.30, Čt: 7.00–18.00

Plzeň – Fakultní nemocnice Plzeň
Hematologicko-onkologické odd., Dárcovské centrum–Separátor
Alej Svobody 80, 304 60 Plzeň, tel.: +420 377 103 825
Provozní doba: Po–Pá: 9.00–13.00 hodin

Praha – Oddělení hematologie a krevní transfuze,
Ústřední vojenská nemocnice – Vojenská fakultní nemocnice
U Vojenské nemocnice 1200, 169 02 Praha, tel.: +420 973 203 217
Po–Pá: 7.00–10.30 hodin

Ústí nad Labem – Krajská zdravotní a.s.,
Masarykova nemocnice, o.z., Transfuzní oddělení
Sociální péče 3316/12A, 401 13 Ústí nad Labem, tel.: +420 477 113 453
Provozní doba: Po–Pá: 10.00–13.00 hodin

Krásný vzkaz od devítiletého pacienta ze zahraničí

Onemocněl leukémií, byla nutná transplantace, a hledal se dárce krvetvorných buněk, které by ho zachránily. Našel se až v České republice. A díky němu se chlapec uzdravil, může dál prožívat všechny dětské radosti. Není divu, že se stal jeho superhrdinou!

pro našeho dárce.

Ve hvězdách našťestí bylo psáno, že se díky dárci uzdraví!

Kateřině Netušilové z Teplic bylo pětatřicet let, měla rodinu, koníčky, pracovala na finančním úřadě. V té době se ale cítila čím dál víc unavená, špatně se jí dýchalo. Zprvu byla přesvědčená, že je to způsobeno alergií a astmatem, kterými trpí. Když se jí začaly tvořit četné modřiny, navštívila lékaře.

Brzy ráno jí udělali krevní testy, a už v devět jí volali, aby se vrátila, že výsledky nejsou dobré. Během dvou dnů se ocitla v Plzni na Hematologicko-onkologickém oddělení fakultní nemocnice. Tam záhy zjistili, že trpí těžkou aplastickou anémií a podstoupila imunosupresivní léčbu, léčili ji speciálním králičím antithymocytárním globulinem s cyklosporinem. „Po třech týdnech jsem sice neměla krevní hodnoty zcela srovnatelné se zdravým člověkem, ale mohla jsem dál docela dobře fungovat, dokonce jsem pracovala na částečný úvazek, jezdila na kole, na výlety.“

Před třemi roky nastal bohužel zlom ke zlému. „Prodělala jsem covid. Očkovávaná jsem nebyla, ještě ani nebyly vakcíny. Můj zdravotní stav se poté přes veškerou snahu o uzdravení stále zhoršoval. Zkoušela jsem dokonce různé přírodní metody, ale marně. Ke všemu jsem v září 2022 zažila krvácení do mozku, když jsem si hrála se štěnětem flat coated retriever, kterého mi manžel koupil k padesátinám. Naštěstí z toho jsem se rychle dostala,“ vzpomíná na tu těžkou dobu.

Krev se paní Kateřině zhoršila natolik, že zas po létech skončila na Hematologicko-onkologickém oddělení FN Plzeň. Transplantaci kostní

dřeně nejdřív odmítala. „A když jsem pochopila, že nic jiného nezbyvá, dlouho nemohli najít vhodného dárce. To už jsem měla velice málo krevních destiček, krvácela jsem z nosu, úst, byla jsem samá modřina. Všechno mě bolelo, musela jsem jen ležet, byla jsem totálně na dně. Konečně našli vhodného dárce a 8. 11. 2022 jsem na Hematologicko-onkologickém oddělení podstoupila transplantaci od neznámého člověka, který mě, stejně pro něj neznámé, věnoval část sebe. Já jsem ale byla v takové depresi, že jsem si ani neuvědomovala, jak úžasné ty chvíle jsou, byla jsem dokonce smířená s tím, že nepřežiju.“

Ve hvězdách ale bylo psáno, že bude žít dál. I když návrat „do života“ byl hodně složitý. Po transplantaci měla velké problémy se žaludkem, dlouho proto dostávala umělou výživu. Byla hodně slabá, upadla a uhodila se do hlavy. Nato jí přestala fungovat pravá noha, proto v nemocnici tři týdny ležela. „Rozhodla jsem se však, že se prostě musím uzdravit. Totálně jsem se uzavřela do sebe, úplně jsem odstihla okolí, odmítla jsem i návštěvy rodiny, nedívala jsem se na televizi, nečetla, soustředila se jen na to, aby se mé tělo nastartovalo k uzdravení. Myslela jsem také na toho, kdo mi dřeň věnoval. Souhlasil s tím, když ho oslovili, že mě zachrání, přijel někam do nemocnice, kde mu jeho buňky odebrali, stálo ho to čas i určitě nepohodlí. Uvědomila jsem si, že k němu mám také závazek.“

Manžel zatím upravil přízemí domu, ve kterém žijí. Před Vánoci byla paní Kateřina propuštěná do domácího ošetřování. „Starali se o mne manžel, dcera, která dokonce měla individuální studijní plán. Někdy na pomoc přijel z Prahy, kde pracuje, i syn, protože jsem stále ležela.“ Pak k nim domů začala docházet rehabilitační sestra a svou pacientku postupně rozcvičovala, ta po čase začala používat chodítko, chodit o francouzských holích, a i ty mohla jednoho dne konečně s velkou radostí odložit.

Tisící dárci se představuje

Rozhodl jsem se poté do ČNRDD vstoupit a měl jsem obrovskou radost, že mne na přelomu loňského a letošního roku oslovili, že bych mohl zachránit jiný život. Vlastně jsem tak štafetu záchrany poslal dál. Den D byl v úterý 6. 2. 2024. Už v pondělí jsme s manželkou, která mne doprovázela, přijeli do Plzně a ubytovali se v krásném nadačním centru U Pramenů. Rozhodl jsem se pro odběr buněk na separátoru. Utíkalo to velice rychle. Já nemám rád ticho a rád se směju, tak jsme

se spolu se sestřičkami, lékaři a mou manželkou hodně nasmáli. No a už záhy do odběrové místnosti, samozřejmě za přísných bezpečnostních opatření, vpustili novináře, kteří chtěli ten historický okamžik zachytit.

Po odběru jsem byl a jsem naprosto v pohodě. Samozřejmě si moc a moc přeju, aby mé buňky pomohly uzdravit toho, komu byly určeny – a kdybych byl osloven znovu, nezaváhám!

Rodinná repríza po dvaceti letech aneb MŮJ BRÁCHA MÁ PRIMA BRÁCHU

MUDr. Matěj Mašek, kterému letos bude 38 let, je hodně zaneprázdněný. Pracuje jako rehabilitační lékař v písecké nemocnici, zároveň ve své soukromé ambulanci, věnuje se téměř devítileté dceři a sedmiletému synovi, partnerce, a jak to jde, intenzivně sportuje. Přesto, když byl zhruba před rokem jako registrovaný dárci v Českém národním registru dárců osloven, že je velmi pravděpodobné, že by právě jeho krvetvorné buňky mohly pomoci uzdravit vážně nemocného pacienta, dlouho se nerozmýšlel. A to už téměř zapomněl, že se před lety do registru zapsal. Následoval tehdy ve svých osmnácti letech svého bratra.

Můžete nám bratra trochu představit? Také hraje v dárcovství kostní dřeně významnou roli...

Jiří je o tři roky starší, v mládí se věnoval různým ekologickým aktivitám, takže měl k ochraně života blízko. V Plzni začal studovat medicínu, seznámil se s panem primářem Kozou, který ho pro program transplantací kostní dřeně nadchnul. Proto se do registru, kde nebylo zdaleka tolik dobrovolníků jako dnes, zapsal.

Váš bratr, dnešní zubní lékař Jiří Mašek, byl poté velice záhy jako vhodný dárci vybraný, je to tak?

Ano. Je to už víc než 20 let.

Co o tom vyprávěl?

Takovou vlastně humornou příhodu. Rozhodl se pro odběr na separátoru, kdy dárci odebírají krev, přístroj sbírá potřebné zdravé buňky pro transplantaci pacientovi a krev se zas do krevního oběhu vrací. Když tam těch několik hodin ležel, učil se přítom na zkoušku z anatomie (a poslouchal z otevřeného okna koncert skupiny Kabát, který tenkrát probíhal v Plzni). To bylo pro personál Hematologicko-onkologického oddělení, kde odběr probíhá, poněkud nezvyklé.

Jinak bez problémů?

Určitý problém nastal. Při předchozích náběrech krve na předtransplantačním vyšetření na obvodě mu natolik poškodili žíly na ruce, že mu kanylu na odběr krve do separátoru museli zavést do třísla – po vydání kanyly místo vpichu více a déle krvácelo, než je obvyklé. Ale to je zcela výjimečný případ. Jinak vše probíhalo jako dnes, jen samozřejmě v současnosti mají na Hematologicko-onkologickém oddělení FN Plzeň, kde separace probíhá, daleko modernější přístroj.

A jaká byla vaše historie jako dárci?

Před rokem mi zavolali z Transfúzního oddělení českobudějovické nemocnice, že jsem se

dostal do užšího výběru možných dárců dřeně pro určitého pacienta, a zda bych byl ochotný ji věnovat. Souhlasil jsem, a během prázdnin se potvrdilo, že jsem nejvhodnější. Proto, jak je to nutné, následovala potřebná vyšetření jak tam, tak na Hematologicko-onkologickém oddělení FN Plzeň, ve dnech před odběrem jsem si aplikoval stimulační injekce.

Jak na zprávu, že se také stanete dárcem, reagovalo vaše okolí, rodina, bratr?

Měli radost, a samozřejmě bratr také.

Kdy nastal den D?

Vloni 20. září. A vlastně to byly dny dva. První den ráno se nepodařilo získat dostatečný

počet krvetvorných buněk a proto mne požádali, abych zůstal ještě jeden den, aby se „násbíral“ zdravých buněk v separátoru dostatek pro bezpečné připojení. Už jsem se i připravoval na to, že bych souhlasil s odběrem v narkóze z pánevní kosti, ale nakonec to nebylo potřeba.

Víte zhruba, komu jste své buňky věnoval?

Nevím, a vlastně na tom přece nezáleží. Vyrozuměl jsem jen, že se jedná pravděpodobně o muže se stejnými „parametry“ jako mám já, tedy 190 cm, 85 kg. Hlavně ať se zcela uzdraví a dobře se mu daří!

Před časem se svěřila po transplantaci kostní dřeně uzdravená pacientka Karla, která žije nedaleko Františkových Lázní velmi plodným a pestrým životem, že snad jí tu energii vlili do žil s buňkami od neznámého dárce, o kterém ví jen to, že byl horal a hasič někde na americkém západním pobřeží.

Tak přejme pacientovi, kterému věnoval své buňky Matěj Mašek, aby byl tak vitální, jako jeho dárci. Zrovna den poté, co jsme spolu dělali rozhovor, ho čekal velký běžecký závod.

Váš bůh je DJ

15. června bude od pravého poledne až do večera na chebském náměstí Jiřího z Poděbrad a večer pak v Kulturním centru Svoboda pěkně živo. Známy místní diskžokej Tomáš Koucký tam pořádá velkolepou akci na podporu dárcovství kostní dřeně. Není to náhodou – sám má s vážnou nemocí krvetvorby životní zkušenost.

Před sedmi roky Tomáše Kouckého přepadl lymfom. „Do té doby jsem byl king. Říkal jsem si, že na mě nikdo nemá. Měl jsem hodně pestrý život. Sportoval jsem, hrál jsem léta závodně volejbal od žáků až po dorostence, dokonce jsme 6x získali titul mistrů republiky. Diskžokeje jsem dělal už od 14 let, k tomu samozřejmě patří bohémský život. A najednou sešup z trůnu na udušanou zem, převrátil se mi svět,“ přiznává.

Na Tomášovu vážnou nemoc se vlastně přišlo náhodou. Byl na preventivní prohlídce u svého praktického lékaře, který se zeptal, jestli nemá nějaké potíže. Přiznal, že ho berou křeče ve stehně. Následovalo tedy vyšetření tepen u odborného lékaře, které však nic neprokázalo. Ale následně sono břicha, CT a rozbor krve ukázaly na nádor lymfatického systému. „Pak už to šlo ráz na ráz. Na Hematologicko-onkologickém oddělení FN Plzeň mě léčili a vyléčili, pomalu jsem se vrátil do běžného života. Jenže začátkem roku 2020 se mi lymfom vrátil. Bohužel začala covidová epidemie, ještě ani nebyly vakcíny, a já jsem tu zatracenou nemoc dostal. Tím se můj zdravotní stav opravdu kriticky zhoršil,“ vzpomíná.

Primář Hematologicko-onkologického oddělení Pavel Jindra Tomášovi vysvětlil, že je nezbytná okamžitá transplantace kostní dřeně. Nabídl se jeho bratr, že mu své krvetvorné buňky daruje, ale bohužel nebyl jako

dárce vhodný. Na to hledat dárce prostřednictvím Českého národního registru dárců nebyl čas. Proto lékaři přistoupili k autologní transplantaci. „Tři až čtyři dny po transplantaci si vůbec nepamatuju, jak mi bylo zle. Dostal jsem se opravdu až na dno sil. Za dva měsíce jsem se ale dal dohromady. Úplně jsem změnil své životní priority a přestal se zabývat malichernostmi. A když jsem si uvědomil, jak je těžké najít dárce kostní dřeně pro konkrétního těžce nemocného pacienta, řekl jsem si, že pro to musím také já něco dělat.“

Tomáš Koucký je známý chebský diskžokej, proto se už před dvěma roky rozhodl uspořádat velkou diskotéku s cílem jednak přesvědčit mladé lidi, aby se do registru přihlásili, a jednak díky vstupnému, sponzorům a drobným dárcům předat významnou částku peněz Nadaci pro transplantace kostní dřeně na jejich důležité aktivity a také finančně podpořit děti z regionu, které mají nádorové onemocnění, a tím jim a jejich rodinám ulehčit tíživou situaci. „Bylo to 358 tisíc korun. Měl jsem ale také obrovskou radost z 27 nových dobrovolníků, kteří se do registru přihlásili. A ještě větší radost pořádám, že z nich už tři své krvetvorné buňky darovali!“

Tomáš je přesvědčený, že letos, kdy akci rozšířil i o odpolední velkolepý program, to bude daleko víc. „Myslím si, že letos bychom se i díky sponzorům, kterým za vše moc děkuji, mohli dostat na částku kolem půlmilionu korun. Půlka opět půjde nadaci a druhá polovina dvěma nemocným dětem z našeho kraje, které se léčí na dětské onkologii. A moc bych si přál, aby na mé akci stoupl ten počet dobrovolných dárců nejméně o padesát. Každý, kdo se přihlásí, bude mít kromě dobrého pocitu, že pomohl fantastické věci, vstup na večerní diskotéku zdarma, a ještě dostane vstupenku do Aquafora ve Františkových Lázních.“

Nadšený organizátor akce Váš bůh je DJ přiznává, že uspořádat ji bylo a je hodně těžké a složité. Ale vložené energie ani náhodou nelituje, je celým svým srdcem přesvědčený, že to má obrovský význam a přínos!

Nové registrační centrum v Kolíně

V Oblastní nemocnici Kolín, a.s. najdete nově naše stálé registrační centrum. Zájemci o zápis k nám do registru mohou přijít na Transfuzní a hematologické oddělení každé pondělí, čtvrtek a pátek od 6:00 do 10:00.

Rozhodli se dát NADĚJI

Čím víc hrdinů, zapsaných do Českého národního registru dárců dřeně, tím víc nemocných s vážnými poruchami krvetvorby má šanci na život! Děkujeme jim i spolupracovníkům programu dárcovství kostní dřeně, kteří je neúnavně získávají...

Stratov je malá obec ve Středočeském kraji. Má kolem sedmi set obyvatel. A přesto se v ní našlo víc než padesát hrdinů!

Brněnský majáles přinesl 125 nových nadějí na život!

Už po několikáté se k nám zaregistrovali i vodáci z pražské Troji. Na nábor zavítal i ředitel registru Daniel Pagáč.

Máme Radost až na kost! 191 nových dobrovolníků převážně z řad vojáků.

Budoucí i současné policisty k nám zaregistrovala naše skvělá kolegyně Zdenka Wasserbauerová. Téměř 80 jich teď daruje naději.

„Ze sklepa do sklepa“ chodili návštěvníci ve Velkých Bílovicích a u toho se zapisovali k nám do registru.

Takhle se registrují hrdinové na pražském Žižkově. Přes 40 mladých lidí, často studentů, od teď dává naději na uzdravení.

Do registru se přidaly i budoucí zdravotní sestřičky.

Koncert, který zůstává v duši

Již po čtrnácté se 21. 4. 2024 konal benefiční koncert pro Nadaci pro transplantace kostní dřeně Gospel (až) na dřevě. Jako vždy byl překrásný. Více než osm desítek zpěváků, to byla síla a energie! A přesně podle návodu sborníka Touch of Gospel Michala Beránka si vděční diváci této jedinečné akce úžasnou atmosféru odnesli v srdci a budou si ji hýčkat až do příštího jara, kdy se opět uskuteční. Navíc pro záslužné aktivity Nadace pro transplantace kostní dřeně přineslo vstupné cca 58 tisíc korun!

BAUMRUK
PLZEŇ | STŘÍBRNO | NYŘANY

Nadace pro transplantace kostní dřeně

NEJEZDI AŽ NA DŘEVĚ

Podpořte s námi Nadaci pro transplantace kostní dřeně

ROZJÍŽDÍ SE NÁM NOVÁ AKCE!

Příběh Milana Baumruka
#dyckymilan

Kabelky, kraslice a šperky, které zachraňují životy

Před sedmi lety spatřila světlo světa Kabelkománie, kterou se Iveta Hlobilová ze Znojma rozhodla odvděčit za uzdravení svého syna z leukémie díky krvetvorným buňkám od neznámého dárce. Výnos z akce, při které můžete darovat svou již okoukanou kabelku a koupit si jinou, také darovanou, putoval Nadaci pro transplantace kostní dřeně, jejíž se paní Iveta stala věrnou spolupracovnicí. Myšlenka našla odezvu na mnoha místech naší republiky a Kabelkománie je dnes pojem.

A není to jen Kabelkománie. Pod štítem Znojemska na dřevě jsou i další úspěšné akce jako Kraslice na dřevě či Šperkování. Výtěžek z nich podporuje úžasný program zachraňující lidské životy.

Společně pro dobrou věc

Při zápasu neznají bratra, ale v pomoci, která má smysl, se dokáží spojit. 14. dubna 2024 se na plzeňském fotbalovém hřišti ve Štruncových sadech proti sobě postavili dva velcí rivalové Viktoria Plzeň a Slavia Praha. Tento ligový šlágr měl charitativní podtext. Společně podpořili Nadaci pro transplantace kostní dřeně, pro kterou je Viktorka dlouhodobým partnerem.

Nejvyšší představitelé obou klubů, tedy Adolf Šádek společně s Jaroslavem Tvrdíkem, v neděli odpoledne osobně navštívili transplantační jednotku při Hematologicko-onkologickém oddělení FN Plzeň. Před samotným zápasem zástupcům nadace předali darovací šek, kterým oba kluby přispěly na pořízení rehabilitačního přístroje pro pacienty po transplantaci kostní dřeně.

K dobré věci se mohli připojit i fanoušci obou klubů nákupem vratných kelímků.

Pojďme společně bojovat s leukémií!
DĚKUJEME!

Na Roudné 123/212, 301 00 Plzeň
e-mail: nadace@kostnidren.cz

Na Roudné 123/212, 301 00 Plzeň
e-mail: databaze@kostnidren.cz

www.kostnidren.cz

Konto ČSOB 4343043/0300
Tisk + DTP: Euroverlag Plzeň, www.euroverlag.cz
Grafické zpracování: Lenka Marešová
Redakce: Klára Conková, Jana Kořínková,
Petra Matusšková, Jana Navrátilová,
Vanda Staňková, Tomáš Svoboda, Mája Švojirová
a spolupracovníci
Neprodejné. Ev. číslo MK ČR E 19927.
ISSN 2533-7041